

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 3. Phœnicis ætatem & vrbem fabulosam esse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

mitti. *Quæ verò cœpta sint lanificia, humore lentescere, mox in fila tenuari iunceo fuso.*
 Ut ergo hîc ex verme fit auis, & ex aue rursus vermis, mirabili naturæ in se redeuntis circulo, cur non idem possit fieri in aue vitâ digniore? quid enim nobilius, Bombyx, an Phœnix? Hæc talia pro Phœnice causam agunt.

§. III.

Phœnicis atatem & urbem fabulosam esse.

Mihi tamen longè secus videtur, nimirum vel Phœnicem omnino non esse, vel, si est, non talem esse, qualis describitur, & passim putatur. Nam in primis, quis, tempore Romanorum, quingentis annis vixit, ut Phœnicis annos numeraret? Deinde etsi prima mundi ætas Macrobios tales habuit, immò & qui octingentos etiam annos excederent, vnde illi, si post quingentos annos Phœnicem denuò viderunt, scire potuerunt, eundem esse, & non alium, quem ante tot annos aspererunt? Fateor, in proverbio esse, ut longævi *Phœnicis atatem vivere* dicantur; num idcirco Phœnix quingentos annos, & ut alij fabulantur, cum Ioanne Tzetze (qui id
 ex

ex Chæremone Ægyptio sacrarum litterarum scriba constanter affirmat) sex & septem annorum millia viuit, quia Nestor plurimos vixit, cui Homerus tres attribuit ætates? Audierat quidam litterarum studiosus, seu scholasticus, apud Hieroclem, cornicem, (quippe ni & coruum?) trecentos annos perdurare. Emit ergo, vt veritatem experiretur; quasi & ipse trecentos annos victurus. Tales mihi videntur & isti exploratores naturæ, qui temeritate sua quingentos Phœnicis annos metiuntur, non quinquaginta victuri. Quanto illis plùs credendum est, quàm qui aiunt pubentis hominis ætatem nouies vinci à cornice, cornicis ætatem quater à ceruo; cerui ter à coruo, & denique corui nouies à Phœnice? quis harum inter se bestiarum annos & vitam potuit computare? quis eas vnà aluit, aut posteris tradidit alendas? Nam de aue hac sex aut septem annorum millibus viunte, nimis palpabile est mendacium, cùm neque ipse hic Mundus adhuc tam diu durauerit, neque fortasse etiam tam diu sit duraturus.

At *probatum est* ait Solinus, *quadraginta & quingentis eam durare annis?* vnde *probatum*

Homer.
Odyss. 3.

Plin. l. 7.
cap. 48.

Solin.
Polyhist.
c. 36.

Plin. Nat.
hist. l. 10.
cap. 2.

batum est? rogos suos struit cinnamis, quos prope Panchaiam concinnat, in Solis urbem strue altaribus superposita? Unde mors, & vita eius, & tota ætas tabulis publicis annotata sciri potest, & Cornelius Valerianus Phanicem deuolasse in Ægyptum tradit Q. Plantio, Sexto Papinio Coss. Ex his quæro, quo volârit Phœnix, & vbi se renascens restaurârit antè, quàm Heliopolis conderetur? An eò vsque nullus senescens casâ, thurisq̃ue surculis alibi construxit nidum, repleuitq̃ue odoribus, vt super emoreretur? Si tunc alibi denatus & renatus est, cur, post eam urbem conditam demum, ad hæc altaria astringitur? an non vnum casu eò deuenisse, ceteros alibi vitam posuisse credibile est? Quæro iterum, an nullus interim à fortiore bestia, aut perimi iaculo potuerit venatoris? Si enim mortalis est, occidi potuit. Si occisus aliquis fuit, & unica semper avis est, vnde posterius eius repullulârunt? Certè ipsi authores, qui id affirmant, valde dubitant. Plinius enim, vbi dixit: *Allatus est in urbem Claudij Principis censura, & in comitio propositus (Phœnix) quod actis testatum est, mox adiecit, sed quem falsum esse nemo*

Plin. loc.
cit.

nemo dubitaret. Esto igitur, multi sint, qui dicant; esto tabulis publicis sit annotatum, tamen etiam quod actis testatum est, falsum esse, Plinij ætate, nemo dubitavit. Herodotus de eodem loquens, ita scribit: *Enm aiunt (quod mihi non sit verisimile hoc excogitare) ex Arabia proficiscentem in templum solis gestare patrem myrrha obvolutum, & in eo templo humare.* En ut dissentiant narratores, neque verisimile autumant, quod ipsi memorauerunt. Ælianus certè de longa Phænicis ætate loquitur ita. *Horum quingentorum annorum tempus impletum sciunt Aegyptiorum valde pauci, & hi Sacerdotes; & quidem inter se convenire non possunt de his, & contendunt, vel quod nunc, vel in posterum hac divina avis veniet; vel quòd iam oportebat eam venisse.* Tanta apud ipsos Aegyptios huius avis est incertitudo. Quid quòd & diuinam eam esse oportet? *Nonne sapientia est, ait idem, Phanicem auem scire ubi Aegyptus est? ubi Heliopolis, quòd ipsi definitum est venire? & ubi aliquando pater conditus sit? & in quibus loculis?* Et esto, viam nòrit, quæro tamen, si Heliopolim Phænici venire necessum est, & in templo Solis ex se ipso renasci,

Ælian. de
hitt. ani-
mal. lib. 5.
cap. 56.

renasci, quò iam, hoc nostro tempore, volet, vt funus, & ex funere pullus fiat, cùm neque templum, vrbs solis ampliùs extat? Certè meritò dictum est, Hesiodum fabulosè multa de hominum auo, reliqua fabulosiùs in Phœnice & Nymphis retulisse. Nam & ortus animalis perfectissimi, &, vt describitur, elegantissimi, non ex ouo, sed ex cinere, ex verme, sine semine; & singularitas sine compare; & ætas, siue solares, siue lunares tot annos credatur viuere; & veniendi modus, & se ipsum interimendi per flammam ratio ac locus naturæ repugnat.

§. IV.

Semenda, & Phœnicis refutatio.

Nicol. de
Comitib.
A Fabri-
ca del
mundo.

Qua de causa fabulis etiam ascribendum est, quod Nicolaus de Comitibus tradit, in vltiore India, auem esse, cui *Semenda* nomen, trifido rostro, sentientem mortis suæ horam, eâ enim propinquâ, deferre ligna in nidum suum, cantillareque suauiter, atque alarum percussione incendere ligna, ipsaque illo igne consumi, indeque vermiculum gigni, qui postea in auem crescat. Ab Phœnice hæc sumpta, quis non videt? auem calore ignis
non.